

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De astuto Priore, qui personam ob infamiam electam elegit, ne sua pars
infirmaretur, cap. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

totum corpus tuū lucidum erit APOLLONIVS: De hoc
audire delectat exemplum.

CAPVT XIX.

C A S A R I V S.

CVm nostris temporibus Parisijs vacaret epi-
scopatus, & electores inter se concordare non
possent, tribus sua vota cōmiserunt: qui tres:
cū in vnam conuenire nequirent personam, magi-
stro Mauritio, qui ynus trium erat, duo suā dederūt
auctoritatem, vt quemcunque ipse nominaret, epi-
scopus esset. Et quia idem Mauritius, vt rei exitus pro-
bavit, magis cupiebat prodesse, quam præesse, scip̄ sā
nominauit, dicens: Aliorum conscientias & proposi-
tū ignoro, episcopatū hunc, gratia Dei me adiuuāte,
irreprehensibiliter regere propono. Quod & fecit:
sanctæ enim vitæ fuit, tam verbo quam exemplo plu-
rimis profuit, dies suos in eodem episcopatu clausit.
Hoc etiam noueris, quod s̄e ambitiosi a suo desi-
derio nutu Dei fraudentur, & si præmoti fuerint, eius
permissione vix euadunt, quin in ipsis dignitatibus
periculose tribulentur, vel cum confusione deponan-
tur. Audi de his exempla fortè aliquibus necessaria.

CAPVT XX.

PRior quidam ordinis nostri defuncto Abbatē *Ambitio*
suo ab abbatiam aspirans, cū tempore electio- *sos s̄e*
nis a Visitatore, sicut cæteri seniores, de persona s̄e suè
idonea interrogaretur, non corde, columbino, mo- *exciderat*
nachum quendam de domo eadem ob infamiam eie-
ctum nominauit: sciebat enim Prioris auctoritatem
non esse modicam, & si aliquem de conuentu nomi-
naret, per hoc suā electionem posse infirmari, &
se in suo desiderio impedire. Factum est nutu vt cre-
ditur diuino, vt cæteri, eius exemplo, eandem per-
sonam eligerent, dicentes intra se: Prior oculus no-
ster nec talem personam nominasset, si ei de illius
innocentia non constaret. Fortè si idem Prior simpli-
citer abulasset, factus esset Abbas. Et satis puto, quan-
tū ex verbis cuiusdā Abbatis, qui mihi retulit, cōjicio,
q̄ tantū fuerit cruciatus in eiusdē monachi promo-
tione,

tione, quātum ille tribulatus extiterat in sua ciectione. Ecce, si astutos & dolosos punit etiam in præsenti Deus, de tribulatione, consilione, & deiectione Prælatorum Ecclesiæ, hodie magis quam ante nostra tempora abundant exempla. Et hoc fortè ideo, quia Dei voluntas in illorum promotione non fuit. Ipsi regnauerunt, & non ex me, principes extiterunt, & nō cognoui. Verba sunt Dei per os Osee prophetæ. APOLLONIUS: Cūm Deus in virtute simplicitatis, sicut probatum est exemplis, plurimum delectetur, puto quod in vitio ei contrario, id est astutia, multum exacerbatur.

Osee 3.

De duplicitatis
28:10.

CAESARIUS: vitium simplicitati oppositum duplicitas est, cui sodalis est astutia. APOLLONIUS: Vnde dicitur duplicitas? CAESARIUS: A duplice plica. Simpler enim hoc quod dicit, hoc intendit, hoc agit: Duplex autem aliud habet in corde, aliud in ore, aliud agit, & aliud intendit. De quo per Apostolum Iacobum dicitur:

Iacob. 1. Vir duplex animo, incōstans est in omnibus viis suis. Bonum enim simulat, ut simplices efficacius decipiatur. Vnde per Ecclesiasticum dicitur: Vx peccatori terram ingredienti duabus viis. Tales sunt illi de

Ecclesi. 2. Matt. 7. quibus Dominus dicit: Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Tales sunt multi ex his barbaris, qui in habitu & tonsura religionis terras circumueunt, & plurimos decipiunt. Ex quibus nostris temporibus multi sunt propter sua maleficia intersecti. Et licet quidā ex huiusmodi viatoribus viri sunt sancti, & sine felle, propter malos tamen despiciuntur. Hinc est quod anno præterito dominus Engelbertus Coloniensis Archiepiscopus in synodo sua præcepit, ne aliquis illorum in sua diœcesi hospitio recipere tur.

CAPUT XXI.

*Exemplū
duplicitatis.*

Non sunt multi anni elapsi, quod quidam sub typo religiositatis Bonnam venit, & simplicitatem simulans, orando, vigilando, atque ieunando plurimos decepit, quem cum Canonici eiusdem pagi talem esse putassent, qualem se simulauerat, hospitale illi pauperum commiserunt, cui etiam plu-

